

**Затверджено Громадською радою
добročесності 03.06.2026**

**Кандидат на посаду судді апеляційного
суду:**

Радченко Віталій Євгенович

(Галицький районний суд міста Львова)

РІШЕННЯ

про скасування висновку і надання

Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформації

Беручи до уваги інформацію про Кандидата на посаду судді, суддю Галицького районного суду міста Львова Радченка Віталія Євгеновича (далі — Кандидат), яку останній надав в поясненнях Громадській раді доброчесності, Громадська рада доброчесності (далі — ГРД) вирішила скасувати висновок про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики від 30.03.2026 (далі — Висновок) і надати Вищій кваліфікаційній комісії Суддів України інформацію, що може бути використана під час оцінювання.

ГРД ухвалила рішення скасувати п. 1 Висновку щодо якого Кандидат надав пояснення. Стислий виклад змісту пояснень Судді та мотиви ухваленого ГРД рішення про скасування Висновку про невідповідність Судді критеріям доброчесності та професійної етики та надання Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформації наведено нижче.

1. Відповідно до п. 1 Висновку ГРД визначила, що Кандидат не відповідає критеріям доброчесності та професійної етики за показником дотримання етичних норм і бездоганна поведінка у професійній діяльності та особистому житті (*пп. 6 п. 17 Єдиних показників для оцінки доброчесності та професійної етики судді (кандидата на посаду судді), затверджених рішенням ВРП 17.12.2024 року № 3659/0/15-24*). Кандидат відвідував територію держави агресора без нагальної потреби, тобто за відсутності критичних та/або невідкладних життєво необхідних обставин, які неможливо усунути в інший спосіб, ніж особистою присутністю на цих територіях, попри загрозу безпеці власній, близьких осіб та національній безпеці України (*пп. 1.5. п. 1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, ред. 16.12.2020; індикатор 17 переліку індикаторів ВККС і ГРД, які вказують на недоброчесність, затвердженого 09.11.2023*).

Як встановила ГРД, 27.08.2014 було зафіксовано в'їзд в Україну Кандидата, його дружини та доньки через — пункт контролю через державний кордон України на кордоні з

Росією. Відповідний виїзд з України Кандидата та його родини при цьому зафіксовано не було.

У своєму висновку ГРД вказувала, що у серпні 2014 року в Донецькій і Луганській областях відбулися одні з найінтенсивніших і переломних подій початку війни на Донбасі, тож в'їзд в Україну Кандидата, його дружини та доньки в цей період через пункт контролю на кордоні з Росією потребував детальних пояснень.

Як пояснив Кандидат, до початку тимчасової окупації частини території України він та члени його сім'ї (дружина та донька) проживали у місті Амвросіївка Донецької області. Після початку окупації цього міста, за словами Кандидата, він разом з родиною 27 серпня 2014 року (в перший день окупації) виїхав на підконтрольну Україні територію та з того часу постійно проживає у місті Львові.

Стосовно обставин виїзду з Амвросіївки Кандидат повідомив таке: *“З 25 серпня 2014 року почалися артилерійські обстріли міста, через які моя сім'я переховувалась в підвалі гаражу. Зранку 27.08.2014 р. нам стало відомо, що місто окуповано. Одразу було прийнято рішення виїхати на територію, підконтрольну Україні. Тому в той самий день, 27.08.2014 р., ми на автомобілі перетнули кордон з Російською Федерацією, прямуючи транзитом з окупованого м. Амвросіївка Донецької області до Луганської області (через Ростовську область). На той момент доступні маршрути через підконтрольну Україні територію були небезпечними. Шлях через Іловайськ уже перебував у зоні активних бойових дій, що створювало пряму загрозу життю. Альтернативний маршрут у напрямку Маріуполя не мав підтвердженої інформації щодо безпеки, телефонний зв'язок не працював, комунікація та офіційні джерела тоді були відсутні. За таких умов ми керувалися виключно міркуваннями збереження життя та безпеки дитини і членів родини. Це не було питанням вибору чи зручності. Це було вимушене рішення, продиктоване відсутністю безпечних маршрутів через контрольовану Україною територію та реальною загрозою життю в зоні активних бойових дій”.*

Зрештою, за словами Кандидата, при виїзді з території України йому та його родичам не вдалося проставити відмітку про виїзд у їхніх паспортах через те, що КПП «_____» з боку України був повністю знищений російськими обстрілами

Кандидат також зазначив, що на території росії перебував лише декілька годин.

“Після в'їзду на територію росії ми ніде не зупинялись, нікуди не заїжджали. Єдиною метою було якнайшвидше заїхати на найближчий КПП України. Рухались по трасі М-4 «Ростов-Москва». Ввечері того ж дня, 27.08.2014 р., о 18 годині 46 хвилин, ми виїхали з території російської федерації через російський КПП «_____» та заїхали на територію України через Український КПП «_____», розташований в Луганській області. Вищезазначені обставини беззаперечно підтверджуються відповідними штампами в наших закордонних паспортах (копії сторінок наших паспортів та додаються)”, - зазначив Кандидат.

ГРД враховує пояснення кандидата з цього приводу та додатково ГРД звертає увагу Комісії, що у п. 1 Висновку ГРД також містилася інформація про те, що:

1) Матір Кандидата, _____, з 09.01.2018 по 25.05.2018 виїжджала і повернулася через КПВВ _____ (на той час — пункт пропуску на лінії розмежування у Донецькій області). З 29.07.2018 по 02.06.2019 матір Кандидата так само виїжджала і повернулася через КПВВ _____. 19.06.2019 матір Кандидата виїздила через КПВВ _____, 10.09.2021 - повернулася через КПВВ _____ (тимчасовий пункт пропуску через адміністративний кордон України, що було облаштовано невдовзі після силової анексії Криму Росією у 2014 році). 30.09.2021 матір Кандидата виїхала через КПВВ _____ — інформації про її повернення немає.

2) Сестра Кандидата, _____, з 09.01.2018 по 25.05.2018 виїжджала і повернулася через КПВВ _____ (на той час — пункт пропуску на лінії розмежування у Донецькій області). 29.05.2018 сестра Кандидата виїхала через КПВВ _____ (тимчасовий пункт пропуску через адміністративний кордон України на межі з анексованим Кримом Росією), а повернулася 25.07.2018 через КПВВ _____ (тимчасовий пункт пропуску через адміністративний кордон України, що було облаштовано невдовзі після силової анексії Криму Росією у 2014 році). З 29.07.2018 по 02.06.2019 сестра Кандидата виїжджала і повернулася через КПВВ _____. 19.06.2019 вона виїхала через КПВВ _____, а 10.09.2021 повернулася через КПВВ _____. 30.09.2021 сестра Кандидата виїхала через КПВВ _____. Інформації про її повернення немає.

Інформацію про поїздки родичів Кандидат підтвердив, пояснивши, що його мати, сестра та теща дійсно приїжджали з окупованих територій, щоб відвідувати родичів.

Разом з тим, у п.1 ГРД містилася інформація про те, що судячи з відкритих даних, жінка з таким Прізвищем, іменем та по-батькові, а також датою народження, як у матері Кандидата, має сторінку у російській соцмережі “Однокласікі”. Зокрема, на її сторінці можна побачити такий контент.

Кандидат не заперечив можливість таких дій з боку його матері. За словами Кандидата, при спілкуванні через відеозвонок його матір підтвердила, що дійсно має таку сторінку. *“Останні місяці вона припинила її використовувати, тому що їй там не цікаво. В тому числі через прославляння цією мережею СРСР, глорифікацію російських воїнів і т.д.”*, - повідомив Кандидат, додавши, що сторінку його мати не видалила, бо загубила пароль і не може увійти на сторінку.

Щодо публікацій у цій соцмережі, зокрема, щодо останнього фото, на якому можна побачити осіб у цивільному і військовому одязі поряд з радянськими символами і російським прапором, яке вподобала матір Кандидата, останній зазначив, що світліну його матері направив знайомий. На цьому фото зображений його син, який, за словами Кандидата, був в цивільному одязі. *“Проставляючи вподобайку, мати, з її слів, відреагувала не на контекст зображених на фото обставин, не на радянські символи, не на військових, а на знайому їй людину. Тобто, вона вважала, що проявила звичайну дружеслюбність, а не підтримувала певну ідеологію чи агресію”*, - зазначив Кандидат. Щодо першого фото, Кандидат додав, що його матір жодним чином не реагувала на надсилання їй такої листівки.

Крім того, у п.1 висновку ГРД містилася інформація про те, що 14.06.2023 жінка з таким ПІБ, датою і місцем народження, як у сестри Кандидата, отримала паспорт РФ з № . Також людина з такими даними має російський податковий номер: .

Кандидат не заперечив можливість таких дій з боку його сестри, зазначивши, що вже тривалий час з нею не спілкується. *“Вона через дев'ять років перебування на окупованій території дійсно могла отримати відповідний паспорт та довідку. Водночас ці*

обставини зумовлені виключно умовами проживання на тимчасово окупованій частині території Донецької області”, - пояснив Кандидат.

За його словами, його сестра підтримує проукраїнську позицію і не висловлювалась, в тому числі в соціальних мережах, на підтримку держави-агресора.

Однак, Громадська рада доброчесності вважає пояснення Кандидата про проукраїнську позицію мами і сестри непереконливими з огляду на те, що така позиція жодним чином не проявлялася, на відміну від проросійської, яка виявилася зокрема, у вподобайках матері під фотографією на якій зображені військові країни агресора, які вторглися на територію України, катують українських полонених, а іноді і страчують, катували і гвалтували мирне населення в Україні, в тому числі, дітей і жінок такого віку як і матір судді. Більше того, Кандидат вказав, що “над матір’ю знущались в комендатурі, погрожували. До неї періодично приходять озброєні люди з перевіркою, тому що ми з дружиною перебуваємо в розшуку на тій території через допомогу ЗСУ. Сусіди часто ображають мати через те, що ми з дружиною живемо у м. Львові”. Однак, матір не переїхала проживати на підконтрольну Україні територію після, начебто, знущань в комендатурі, постійних перевірок озброєних людей. Навряд чи людина, над якою знущалися російські військові, буде ставити вподобайки в соцмережах під зображенням їх на фото.

Також звертаємо увагу, що малоімовірно сусід матері, син якого має проросійську позицію, допомагає російським військовим, буде допомагати жінці з проукраїнськими поглядами, син якої в розшуку.

Крім того, відсутні підтвердження того, що суддя допомагав українським військовим і саме через це оголошений у розшук.

2. 31 жовтня 2018 року Новозаводський районний суд м. Чернігова визначив місце проживання дитини разом із матір’ю. 14 лютого 2019 року Чернігівський апеляційний суд залишив це рішення без змін. 15 травня 2019 року Верховний Суд (Касаційний цивільний суд) підтвердив попередні рішення, тобто місце проживання дитини остаточно визначено з матір’ю.

Попри це, рішення не було виконане, і дитина фактично продовжувала проживати з батьком. Паралельно тривав окремий судовий спір, зокрема щодо відібрання дитини. 5 жовтня 2022 року кандидат Радченко В.Є. ухвалив нове рішення в межах цивільного провадження за позовом батька про визначення місця проживання дитини, поданого у 2021 році ([справа 461/5017/21](#)).

Це рішення від 5 жовтня 2022 року фактично встановило місце проживання дитини з батьком у ситуації, коли вже існувало чинне рішення, підтверджене Верховним Судом, на користь матері, і це рішення не було виконане.

У новому рішенні від 5 жовтня 2022 року суд послався на нові обставини, а саме на те, що дитина тривалий час проживала з батьком, мала сформовані соціальні зв’язки та емоційну прив’язаність.

Ситуацію, коли цим рішенням Кандидата було встановлено місце проживання дитини з батьком у ситуації, коли вже існувало чинне рішення на користь матері – Кандидат пояснив

наявною в рішенні мотивацією з цього приводу, а саме: *«Наявність рішення про визначення місця проживання дитини з його матір'ю, яке вже набуло законної сили, не є підставою для залишення позовної заяви без розгляду, закриття провадження у справі, або відмови у прийнятті позову чи відмови в задоволенні позовних вимог. В позові, що розглядається Галицьким районним судом йдеться про інші обставини для визначення місця проживання дитини, які виникли з дати набрання попереднім рішенням законної сили по теперішній час. З того часу пройшло понад три роки. Дитина весь цей час проживала з батьком в м. Чернігові, між ними закріпився міцний емоційний зв'язок та дитина має вже сформований сталий побут»*

Також Кандидат додав, що добросовісність та належність дій позивача при догляді та вихованні сина підтверджувалася висновками фахівців з дитячої психології.

Водночас, з точки зору стороннього спостерігача, ці обставини сформувалися саме внаслідок невиконання рішень Новозаводського районного суду м. Чернігова, Чернігівського апеляційного суду та Верховного Суду.

Громадська рада доброчесності не оцінює законність рішення, ухваленого Кандидатом, оскільки це виходить за межі її повноважень, однак вважає, що обставини та мотиви ухвалення такого рішення підлягають обговоренню під час співбесіди Кандидата в контексті оцінки його відповідності, зокрема, критерію сумлінності при винесенні рішень, їх належного мотивування.

3. Матір дружини Кандидата, _____, 01.03.2020 заїхала в Україну через КПВВ _____, а 07.03.2020 — виїхала. Інформації про її повернення немає.

Відповідно до витоків із баз даних, матір дружини Кандидата користується російським номером телефону. А відповідно до витоків з баз даних за 2019 рік вона проходила медичне обстеження в окупованій Алушті.

Крім того, за наявною у Громадської ради доброчесності інформацією, 19.07.2014 жінка з таким ПІБ, датою і місцем народження, як у матері дружини Кандидата, отримала російський паспорт з № _____ 144. Також у вказаної особи наявний російський податковий номер: _____.

У своїх поясненнях Кандидат підтвердив наявність у матері своєї дружини російських документів, пославшись на "умови проживання на окупованих територіях". Він також додав, що не спілкується з матір'ю своєї дружини, а спілкування з нею здійснює виключно його дружина.

4. За період перебування Кандидата Радченка В.Є. на посаді судді Сніжнянського міського суду Донецької області та Галицького районного суду м. Львова і до теперішнього часу, ним було розглянуто 435 справ за ст. 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі — КУпАП; керування транспортним засобом у стані сп'яніння).

Пошук за контекстом
"ст. 130 КУпАП"

Суд та судді		Судова справа	
Регіон суду	Донецька область, Львівська область	Форма судочинства	Оберіть
Найменування суду	Галицький районний суд м. Львова, Співжизини	Категорія справи	Оберіть
Інстанція	Оберіть		
ПІБ судді	Радченко		

Судове рішення	
Регістраційний № рішення	
Період ухвалення (постановлення)	з по
Період надходження	з по
Форма судового рішення	Оберіть

Справа №	
Статус сторін судового процесу	Оберіть

За заданими параметрами пошуку знайдено документів: 435

Пошук **Очистити**

У ході аналізу встановлено, що 22 справи були закриті у зв'язку із спливом тримісячного строку притягнення до адміністративної відповідальності, що становить $\approx 5.06\%$ від загальної кількості розглянутих справ.

Виявлено 3 постанови, у яких суддя Радченко В.Є. звільнив осіб від адміністративної відповідальності, передавши матеріали на розгляд трудового колективу або громадської організації. Це становить $\approx 0.69\%$ від загальної кількості розглянутих справ.

При цьому, Законом України від 16.02.2021 № 1231-IX "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за окремі правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху" доповнено ст. 38 КУпАП частиною 6 такого змісту: "Адміністративне стягнення за вчинення правопорушень, передбачених статтею 130 цього Кодексу, може бути накладено протягом одного року з дня його вчинення".

Закон № 1231-IX набрав чинності 17.03.2021. Разом з тим, щодо протоколів, складених до 17.03.2021, та які перебували на розгляді суду станом на 17.03.2021, або надходили до суду після 17.03.2021, застосовувався попередній тримісячний строк притягнення до адміністративної відповідальності за ст. 130 КУпАП. Зважаючи на це, теоретично, справи за ст. 130 КУпАП з тримісячним строком притягнення до відповідальності могли розглядатись судами до 17.06.2021. Після 17.06.2021, щодо переважної більшості справ за ст. 130 КУпАП вже застосовувався однорічний строк притягнення до відповідальності.

З огляду на незначну кількість та виключність випадків затягування розгляду справ за ст. 130 КУпАП, в межах правового регулювання однорічного строку притягнення до адміністративної відповідальності за цією статтею, врахування цих справ до статистики закритих справ у зв'язку із спливом строку притягнення до відповідальності призводить до спотворення статистичних даних та штучного зменшення відсоткового значення закритих справ із підстав спливу строку притягнення

Так, додатково встановлено, що за період перебування судді Радченка В.Є. на посаді судді Сніжнянського міського суду Донецької області та Галицького районного суду м. Львова і до 17.06.2021 включено, ним було розглянуто 277 справ за ст. 130 КУпАП. 22 справи були закриті у зв'язку із впливом тримісячного строку притягнення до адміністративної відповідальності, які перебували в провадженні судді понад місяць, що становить $\approx 7.94\%$ від загальної кількості розглянутих справ.

Кандидатом Радченко В.Є. неодноразово допускався тривалий розгляд справ про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 130 КУпАП (керування транспортом у стані сп'яніння), що в підсумку призводило до їх закриття через вплив тримісячного строку притягнення до відповідальності.

461/5203/17	21.07.2017	27.07.2017	29.11.2017	131	125
461/7728/17	06.11.2017	09.11.2017	09.02.2018	95	92
461/7726/17	02.11.2017	09.11.2017	28.02.2018	118	111
461/11/18	02.12.2017	02.01.2018	17.04.2018	136	105
461/13/18	12.12.2017	02.01.2018	23.04.2018	132	111
461/93/18	24.12.2017	04.01.2018	23.04.2018	120	109
461/1236/18	17.02.2018	22.02.2018	22.05.2018	94	89
461/3312/18	04.04.2018	08.05.2018	26.07.2018	113	79
461/3311/18	03.05.2018	08.05.2018	15.08.2018	104	99
461/3705/18	17.05.2018	22.05.2018	12.09.2018	118	113
461/3865/18	22.05.2018	25.05.2018	20.09.2018	121	118
461/5948/18	04.08.2018	10.08.2018	20.11.2018	108	102
461/7303/18	21.09.2018	28.09.2018	11.01.2019	112	105
461/7297/18	22.09.2018	28.09.2018	15.01.2019	115	109
461/7290/18	21.09.2018	28.09.2018	30.01.2019	131	124
461/8675/18	16.11.2018	20.12.2018	06.03.2019	110	76
461/69/19	22.12.2018	03.01.2019	10.04.2019	109	97
461/646/19	22.01.2019	29.01.2019	29.05.2019	127	120
461/1383/19	23.02.2019	27.02.2019	04.06.2019	101	97
461/5624/19	22.07.2019	30.07.2019	06.12.2019	137	129
461/10108/19	08.12.2019	19.12.2019	16.04.2020	130	119
461/5963/20	19.07.2020	30.07.2020	16.11.2020	120	109

Особливо питання викликають випадки, коли провадження закривалося буквально через кілька днів після закінчення зазначеного строку.

Зокрема, у справі № 461/7728/17: правопорушення датоване 06.11.2017, матеріали надійшли до суду 09.11.2017, а 09.02.2018 суддя ухвалив рішення про закриття провадження. Практично ідентична ситуація у справі 461/1236/18. Правопорушення датоване 17.02.2018, матеріали надійшли до суду 22.02.2018, а 22.05.2018 суддя ухвалив рішення про закриття провадження у справі у зв'язку із закінченням строків накладення адміністративного стягнення.

Щодо справи №461/1236/18 Кандидат зазначив, що розгляд призначався на 20.03.2018 р.; 20.04.2018; 27.04.2018 р; 15.05.2018 р. і 22.05.2018 р., однак судові засідання відкладалися за клопотаннями представника особи, яка притягується до адміністративної відповідальності.

“15.05.2018 р. представником особи, яка притягується до адміністративної відповідальності було подано клопотання про відкладення розгляду справи у зв’язку із неповідомленням особи, яка притягується до адміністративної відповідальності. Оскільки до спливу строку притягнення (17.05.2018 р.) залишалось 2 дні- я не мав можливості належним чином повідомити особу, яка притягується до адміністративної відповідальності про час та місце розгляду справи. Тобто, я вже зрозумів, що нічого не зможу вдіяти для розгляду справи в межах строку притягнення. Тому призначив на найближчу дату після спливу цього строку. У судовому засіданні 22.05.2018 р. представником особи, яка притягується до адміністративної відповідальності подано клопотання про закриття провадження у справі”, - пояснив Кандидат. Аналогічна ситуація, за його словами, мала місце при розгляді справи 461/7728/17.

Крім того, виявлено 3 постанови у справах про адміністративні правопорушення, за ст. 130 КУпАП, в яких суддя Радченко В. Є. звільнив правопорушників від адміністративної відповідальності, передавши справи на розгляд трудового колективу або громадської організації: [постанова](#) від 30.05.2018 у справі 461/3004/18, [постанова](#) від 15.03.2017 у справі № 461/1226/17, [постанова](#) від 10.01.2019 у справі № 461/8834/18. У перелічених справах не наведені обґрунтовані мотиви ухвалення таких рішень.

Відповідно до пункту 24 постанови Пленуму Верховного Суду України від 23 грудня 2005 року № 14 «Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті» зміст постанови має відповідати вимогам, передбаченим статтями 283, 284 КУпАП. У ній, зокрема, потрібно навести докази, на яких ґрунтується висновок про вчинення особою адміністративного правопорушення, та зазначити мотиви відхилення інших доказів, на які посилався правопорушник, чи висловлених ним доводів.

У Висновку № 11 (2008) Консультативної ради європейських суддів щодо якості судових рішень зазначено, що чітке обґрунтування та аналіз є базовими вимогами до судових рішень та важливим аспектом права на справедливий суд. Відсутність належного обґрунтування у справах про адміністративне правопорушення, передбачене статтею 130 КУпАП, безпосередньо впливає на якість судового рішення як процесуального документа, впливає на можливість сприйняття його як сторонами, так і суспільством в цілому як результату правильного застосування юридичних норм, справедливого процесу та належної оцінки фактів, а також як такого, що може бути ефективно виконаним.

Громадська рада доброчесності, вважає за необхідне наголосити, що керування транспортним засобом у стані сп’яніння є одним із найнебезпечніших правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху, адже створює реальну загрозу життю і здоров’ю людей, як самого водія, так і інших учасників руху, а тому обставини щодо закриття таких справ та та направлення матеріалів на розгляд трудовим колективам потребують уточнення, оскільки

можуть породжувати сумніви в чесності та непідкупності судді і негативно впливати на авторитет суду.

4. У 2020 році, згідно з відомостями, зазначеними в декларації, дружина Кандидата, ., 18.06.2020 року уклала попередній договір купівлі-продажу апартаментів вартістю 400 113 тис. грн.

Відповідно до договору купівлі-продажу квартири у м. Львів, набутою дружиною Кандидата . 24.03.2025, вона придбала апартаменти площею 47.2 кв. м у ЖК .

Разом з тим, дружина Кандидата уклала попередній договір купівлі-продажу цієї квартири саме 18.06.2020 року. Тож Громадська рада доброчесності припускає, що у майновій декларації за 2020 рік йшлося про купівлю саме цієї нерухомості. Утім, у майновій декларації Кандидат вказав видаток його дружини у розмірі 400 113 тис. грн, а підсумкова вартість квартири у договорі купівлі-продажу квартири від 24.03.2025 склала 707 226,79 грн (що відповідає Повідомленню про суттєві зміни в майновому стані, поданому Кандидатом у 2025 році).

Виходячи з тексту договору купівлі-продажу квартири, повну вартість нерухомості — 707 226,79 грн, було сплачено покупцем, тобто дружиною Кандидата, до укладення цього договору 24.03.2025. “Розрахунки між сторонами по даному договору проведені в повному об’ємі і жодних претензій з приводу розрахунків по квартирі, що є предметом даного договору між сторонами немає”, - сказано у документі.

Щодо порядку розрахунків між сторонами, у договорі зазначено таке: *“Враховуючи, що в ПРОДАВЦЯ є зобов’язання перед ПОКУПЦЕМ повернути забезпечувальний платіж, який був сплачений ПОКУПЦЕМ по Попередньому договору купівлі-продажу квартири, посвідченому приватним нотаріусом Львівського міського нотаріального округу Тертичною Е.В., 18.06.2020 року за реєстровим № , зі змінами до нього, а в ПОКУПЦЯ є зобов’язання перед ПРОДАВЦЕМ провести оплату квартири згідно з цим Договором купівлі-продажу квартири в розмірі 707 226,79 (сімсот сім тисяч двісті двадцять шість) гривень 79 копійок, в т.ч. ПДВ, Сторони прийшли до взаємної згоди провести взаємозалік однорідних зустрічних вимог і зарахувати кошти, які повинен повернути ПРОДАВЕЦЬ як оплату ПОКУПЦЯ за квартиру по цьому Договору”*.

Утім, Громадська рада доброчесності звертає увагу на різницю у першопочатковому видатку дружини Кандидата і підсумковою вартістю квартири, яка складає 307 113,79 грн. Видатки такого розміру відсутні у майнових деклараціях Кандидата з 2020 по 2025 рік.

У своїх поясненнях Кандидат підтвердив, що у 2020 році було сплачено первісний внесок за квартиру у розмірі 400 112,90 грн.

Решта вартості об'єкта, за словами Кандидата, сплачувалася його дружиною поступово окремими платежами протягом 2020–2024 років відповідно до умов фінансування будівництва. *“В 2020 році окрім первісного внеску було сплачено 71 000 грн. частинами, в середньому по 12 000 грн в місяць. В 2021 році — 150 000 грн., по 12 000 грн. в місяць”,* - зазначив Кандидат.

5. Згідно даними, що містяться в майнових деклараціях Кандидата за періоди 2016-2024 років дружина судді щорічно отримує допомогу переміщенням особам.

Розміри таких виплат становили:

- 2016 р. - 18 606 грн (323 188 грн - дохід кандидата, 300 154 грн - дохід дружини кандидата),
- 2017 р. - 18 037 грн (313 656 грн - дохід кандидата, 270 889 грн - дохід дружини кандидата, заощадження родини - 80 000 грн),
- 2018 р. - 22 537 грн (346 935 грн - дохід кандидата, 185 249 грн - дохід дружини кандидата, заощадження родини 130 000 грн),
- 2019 р. - 19 293 грн (557 994 грн - дохід кандидата, 20 930 грн - дохід дружини кандидата, заощадження родини - 100 000 грн),
- 2020 р. - 17 304 грн (1 230 961 - дохід кандидата, заощадження родини - 100 000 грн),
- 2021 р. - 17 304 грн (1 504 776 грн - дохід кандидата, дохід дружини кандидата 109 965 грн, заощадження родини 640 000 грн),
- 2022 р. - 67 326 грн (1 451 540 грн - доходи Кандидата, 38 500 грн - доходи дружини Кандидата, заощадження родини 510 000 грн і 19 500 дол),
- 2023 р. - 84 000 грн (1 514 580 грн - доходи кандидата, 39 868 грн - доходи дружини Кандидата, заощадження родини 160 000 грн і 38 000 дол),
- 2024 р. - 14 000 грн (1 672 580 грн - доходи кандидата, 75 752 грн - доходи дружини Кандидата, заощадження родини 220 000 грн і 46 600 дол).

Водночас виникають сумніви щодо обґрунтованості та доцільності отримання зазначених соціальних виплат, враховуючи рівень сукупних доходів судді та його дружини.

За словами Кандидата, протягом тривалого часу ця допомога дійсно була необхідна. *“До 2020 року ми проживали в орендованій квартирі. Потрібно було вирішувати житлове питання. Зокрема купити квартиру та зробити її придатною для проживання. Матеріальний стан почав змінюватися на краще лише з 2020 року”,* - зазначив Кандидат у своїх поясненнях. Він додав, що як тільки виплата допомоги була відокремлена від самого

статусу ВПО, він та його дружина вирішили не звертатися за продовженням виплат. “З березня 2024 року ми таку допомогу не отримуємо”, - зазначив Кандидат.

6. З 20.08.2022 по 01.09.2022 і з 26.01.2023 по 10.02.2023 Кандидат перебував за кордоном (разом з дружиною і дочкою). Кандидат виїжджав і повертався на автомобілі з державним номером _____, хоча інформації про такий державний номер немає в реєстрах за період з 2013 по 2026 рік.

Всього від початку повномасштабного вторгнення Кандидат виїжджав за кордон двічі, дружина Кандидата з його дочкою — 14 разів.

Щодо транспортного засобу з держномером _____, Кандидат повідомив, що цей держномер був присвоєний моєму автомобілю Hyundai Tucson, придбаному у 2012 році. “Саме на ньому здійснювалися відповідні поїздки у 2022–2023 роках. У березні 2025 року під час проведення реєстраційних дій у сервісному центрі МВС державний номерний знак цього транспортного засобу було змінено на інший”, - зазначив Кандидат у своїх поясненнях.

Окрім того, Кандидат звернув увагу на те, що він має документ про відстрочку від призову на підставі розпорядження Кабінету Міністрів України від 18.03.2015 № 493 (додаток № 50) розділ IV, п. 2 «судді» - ця інформація міститься в поданій Кандидатом анкеті.

7. Відповідно до майнової декларації Кандидата за 2015 рік, у розділі щодо доходів від відчуження рухомого та нерухомого майна зазначено, що суддя та його дружина отримали дохід у розмірі 79 500 тис. грн кожен. Водночас у наступному році у переліку майна відсутні будь-які зміни, тому незрозуміло, яке саме майно було відчужене.

У своїх поясненнях Кандидат вказав, що йдеться про продаж майна, яке залишилось у квартирі його родини у м. Амвросіївка Донецької області після переїзду Кандидата з родиною у Львів. За словами Кандидата, можливості перевезти це майно у нього не було, тому його продаж здійснила його матір.

“Протягом 2015 року моя мати продала наявні речі сусідам та знайомим, після чого під час одного з відвідувань передала отримані кошти мені. Саме ці кошти і становили дохід

від відчуження рухомого майна, відображений у декларації за відповідний рік”, - пояснив Кандидат.

8. [05.10.2017 року відкрито дисциплінарну справу](#) стосовно Кандидата, судді Галицького районного суду міста Львова Радченка В.Є. за скаргою в.о. голови окружного адміністративного суду міста Києва Келеберди В.І. від 1 червня 2017 року про істотне порушення суддею Галицького районного суду міста Львова Радченком В.Є. норм процесуального права та прав особи у кримінальному провадженні при розгляді клопотання заступника Генерального прокурора – керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Холодницького Н.І. про надання дозволу на проведення обшуку робочого кабінету голови окружного адміністративного суду міста Києва Вовка П. В. у кримінальному провадженні від 9 грудня 2016 року (справа № 461/3636/17).

Келеберда В.І. зазначав, що ухвала слідчого судді не містить правового обґрунтування, а проведення вказаних слідчих дій називав недоцільним.

Натомість Радченко В. Є. надав свої пояснення, і зазначив, що мав право розглядати клопотання про проведення обшуку, оскільки наказом директора НАБУ від 1 березня 2017 року № 51-0 визначено, що відділ детективів як структурний підрозділ детективів виконує функції органу досудового розслідування відповідно до КПК України, а постановою начальника Головного підрозділу детективів НАБУ від 15 травня 2017 року місцем здійснення досудового розслідування визначено місце розташування Львівського територіального управління Національного антикорупційного бюро України.

Також Радченко В. Є. заявив, що “пан Вовк П.С. дуже відома, впливова та матеріально забезпечена особа, яка здатна «зацікавити» журналістів”, а також, що “йому як судді було дуже важко прийняти таке рішення, оскільки обшуки стосовно судді за такими відносно новими статтями кримінального провадження проводилися вперше, і відсутня будь-яка судова практика”.

[07.12.2017 рішенням](#) першої дисциплінарної палати ВРП суддю Радченка В.Є. притягнуто до дисциплінарної відповідальності та застосовано до нього дисциплінарне стягнення у виді суворої догани з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу судді протягом трьох місяців.

У рішенні дисциплінарної палати ВРП тверджувалося, що ухвала слідчого судді Радченка В.Є. не містила мотивів із посиланням на конкретні матеріали кримінального провадження та надані прокурором докази, з яких суддя вважав доведеними обставини, передбачені частиною п'ятою статті 234 КПК України, у тому числі ті, які б давали достатні підстави вважати, що відшукувані речі, документи знаходяться саме у робочому кабінеті судді Вовка П.В., розміщеному у приміщенні окружного адміністративного суду міста Києва. Також слідчим суддею, за твердженням першої дисциплінарної палати ВРП, Радченком В.Є. не було перевірено, чи є проведення обшуку у службовому приміщенні суду співмірним процесуальним заходом щодо фактичного стану розслідування кримінальної справи. В ухвалі слідчого судді Радченка В. Є. не наведено мотивів, з яких суддя виходив, встановлюючи максимальний строк дії ухвали про обшук, а також не зазначено, які доводи клопотання і матеріали кримінального провадження підтверджували необхідність встановлення такого строку.

[15.03.2018 рішенням](#) ВРП залишено без змін зазначене рішення першої дисциплінарної палати. ВРП вважала обґрунтованими наведені вище висновки першої дисциплінарної палати.

[14.06.2018 постановою](#) ВП ВС у справі № 11-386сап18 задоволено скаргу Радченка В. Є. та скасовано рішення ВРП від 15.03.2018. Суд виснував, що при постановленні ухвали від 25.05.2017 про надання дозволу на проведення обшуку робочого кабінету голови Окружного адміністративного суду м. Києва слідчим суддею Радченком В.Є. було дотримано вимоги [ст. 235](#) КПК України, а тому ці обставини не можуть бути підставою для притягнення його до дисциплінарної відповідальності. ВП ВС звертала увагу, що ВРП не були враховані статистичні показники роботи скажника, зокрема той факт, що 25.05.2017 у провадження судді Радченка В.Є., крім призначених до розгляду справ, надійшло 15 клопотань в порядку досудового розслідування, які підлягали розгляду в цей же день, і були ним розглянуті.

[01.11.2018 рішенням](#) ВРП змінено рішення першої дисциплінарної палати від 07.12.2017 та застосовано до Радченка В.Є. дисциплінарне стягнення у вигляді попередження. Цього разу ВРП не погодилась із висновками Дисциплінарної палати про те, що слідчим суддею Радченком В.Є. у постановленій ним ухвалі не було зазначено перелік майна, для відшукування якого надається дозвіл на обшук. Водночас, ВРП вважала обґрунтованим висновок Дисциплінарної палати про те, що слідчим суддею Радченком В.Є. не було перевірено, чи є проведення обшуку робочого кабінету судді Вовка П.В. в приміщенні суду співмірним процесуальним заходом, враховуючи фактичний стан розслідування кримінального провадження.

[06.06.2019 постановою ВП ВС у проваджені № 11-1370сап18](#) задоволено скаргу Радченка В.Є. та скасовано рішення ВРП від 01.11.2018. У рішенні наголошувалось, що ВП ВС, скасовуючи рішення ВРП від 15.03.2018, встановила, що підстави дисциплінарної відповідальності судді та мотиви, з яких ВРП дійшла відповідних висновків, не знайшли свого підтвердження при розгляді справи за скаргою щодо Радченка В.Є. При цьому, ВРП, розглядаючи дисциплінарну справу стосовно судді Радченка В.Є. повторно та змінюючи вид дисциплінарного стягнення судді, в оскаржуваному рішенні зазначила, що встановлені порушення суддею Радченка В.Є. полягають у невиконанні вимог КПК України щодо необхідності мотивування ухвали, а саме незазначенні в ухвалі про надання дозволу на проведення обшуку аргументів, які переконали суддю у задоволенні такого клопотання, що свідчить про вчинення суддею дисциплінарного проступку, передбаченого підпунктом «б» пункту 1 частини першої статті 106 Закону № 1402-VIII, зокрема незазначення в судовому рішенні мотивів його ухвалення.

Ураховуючи висновки, викладені в постанові Великої Палати Верховного Суду від 14.06.2018 у справі № 11-386сап18, яка згідно із частиною першою [статті 370 КАС](#) України є обов'язковою для учасників справи, а також зважаючи на невстановлення ВРП за результатами повторного розгляду дисциплінарної справи нових обставин, що свідчать про наявність підстав для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності, ВП ВС дійшла висновку про відсутність підстав для притягнення Радченка В.Є. до дисциплінарної відповідальності та невідповідність оскаржуваного рішення ВРП критерію обґрунтованості (урахування усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення).

[20.08.2019 рішенням](#) ВРП скасовано повністю рішення першої дисциплінарної палати від 07.12.2017 про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді Галицького районного суду м. Львова Радченка В.Є. та закрито дисциплінарне провадження щодо нього.

9. [17.03.2021 ухвалою](#) третьої дисциплінарної палати ВРП було відкрито дисциплінарну справу стосовно судді Галицького районного суду м. Львова Радченка В.Є. Підставою для відкриття дисциплінарної справи стали дії судді Радченка В.Є., вчинені під час розгляду справи № 461/3636/17 за клопотанням детектива Національного бюро про накладення арешту на тимчасово вилучене під час обшуку майно. Так, ухвалою слідчого судді від 04.08.2017 клопотання детектива задоволено, накладено арешт на вилучене майно.

Ухвалою Апеляційного суду Львівської області у складі від 19.10.2017 апеляційну скаргу задоволено частково. Ухвалу слідчого судді Галицького районного суду міста Львова Радченка В.Є. від 04.08.2017 скасовано та постановлено нову ухвалу, якою клопотання детектива Національного бюро повернуто прокурору. Суд апеляційної інстанції констатував, що клопотання детектива Національного бюро подане з порушенням правил підсудності та не відповідає вимогам статті 171 КПК України (в редакції, яка діяла на день початку досудового розслідування).

[29.05.2024 рішенням](#) ВРП відмовлено у притягненні судді Галицького районного суду м. Львова Радченка В.Є. до дисциплінарної відповідальності. Так, враховуючи різну судову практику щодо визначення підсудності справ цієї категорії та рекомендації ВРП погодилась із доводами судді Радченка В.Є. про відсутність у його діях порушень процесуальних норм щодо підсудності вказаного клопотання.

10. [23.04.2019 рішенням](#) ВРП внесено подання Генеральному прокурору про виявлення посадових осіб Генеральної прокуратури України, які допустили бездіяльність, що порушує гарантії незалежності суддів, у частині невнесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань про вчинене кримінальне правопорушення за ознаками, передбаченими частиною першою статті 376 КК України, за повідомленням судді Галицького районного суду міста Львова Радченка Віталія Євгеновича.

У повідомленні Радченко В. Є. зазначав, що у січні 2018 року він як слідчий суддя вирішував питання щодо надання дозволів на проведення слідчих дій, обрання запобіжного заходу стосовно підозрюваного тощо у кримінальному провадженні. Вранці 11.01.2018 до його кабінету зайшла група громадських активістів, які відрекомендувались учасниками АТО. Ці особи, за словами Радченко В.Є., “погрожували йому, вживали нецензурну лексику, вимагали звіту про законність ухвалених ним процесуальних рішень та змушували написати заяву про самовідвід у кримінальному провадженні”.

Кандидат “з метою усунення усіх обставин, які могли б викликати сумнів у його неупередженості” заявив самовідвід від участі у цьому кримінальному провадженні.

Він також звернувся із відповідним повідомленням до правоохоронних органів Листом від 6 березня 2018 року № 04/2/2-111-18 прокуратура Львівської області повідомила члену Вищої ради правосуддя, що 15 лютого 2018 року звернення судді Радченка В.Є. з аналогічних питань було зареєстровано в Журналі єдиного обліку про вчинені кримінальні правопорушення та інші події Залізничного ВП ГУ НП у Львівській області за № 3936. Як

зазначалося у цьому листі, під час перевірки працівниками поліції вживались заходи щодо отримання від судді Радченка В.Є. пояснень з приводу обставин втручання у його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя, однак останній від надання пояснень відмовився. Прокуратура Львівської області зазначила також, що Залізничним ВП ГУ НП у Львівській області 26 лютого 2018 року прийнято рішення про припинення перевірки; у зв'язку із відсутністю достатніх підстав відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань не вносились.

Зрештою Вища рада правосуддя вирішила внести подання Генеральному прокурору про виявлення посадових осіб Генеральної прокуратури України, які допустили бездіяльність, що порушує гарантії незалежності суддів, у частині невнесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань про вчинене кримінальне правопорушення за ознаками, передбаченими частиною першою статті 376 КК України, за повідомленням судді Галицького районного суду міста Львова Радченка Віталія Євгеновича.

11. Відповідно до інформації з ЄДРСР Кандидатом, під час перебування на посаді судді Сніжати́нського районного суду Донецької області, було ухвалено значну кількість судових рішень російською мовою, останні з яких датуються 2014 роком.

Пошук за контекстом
України

Суд та судді		Судова справа	
Регіон суду	Донецька область	Форма судочинства	Оберіть
Найменування суду	Сніжати́нський міський суд Донецької області	Категорія справи	Оберіть
Інстанція	Оберіть		
ПІБ судді	Радченко		
Судове рішення			
Регістраційний № рішення			
Період ухвалення (постановлення)	з [] по []		
Період надходження	з [] по []		
Форма судового рішення	Оберіть	Справа №	
		Статуси сторін судового процесу	Оберіть

За заданими параметрами пошуку знайдено документів: 1112

Пошук Очистити

До прикладу ухвала у справі № [0545/9936/2012](#) від 28.03.2013 року, ухвала у справі № [1-249/11](#) від 08.12.2011 року, вирок у справі № [0545/8635/2012](#) від 03.06.2014 року, ухвала у справі № [0545/7962/2012](#) від 27.09.2013, вирок у справі № [244/289/13-к](#) від 03.10.2013 року.

У своїх поясненнях Кандидат заявив, що відповідно до вимог ч. 1 ст. 19 Кримінально-процесуального кодексу України (1960 р.) в редакції станом на 10.08.2012, судочинство провадилось українською мовою або мовою більшості населення даної місцевості. 12.08.2012 стаття 19 Кримінально-процесуального кодексу України була викладена у наступній редакції: мова, якою здійснюється провадження в кримінальних справах,

визначається статтею 15 Закону України «Про засади державної мовної політики». За правилами ч. 1 ст. 14 цього Закону судочинство в Україні у цивільних, господарських, адміністративних і кримінальних справах здійснюється державною мовою. У межах території, на якій поширена регіональна мова (мови), що відповідає умовам ч. 3 ст. 8 цього Закону, за згодою сторін суди можуть здійснювати провадження цією регіональною мовою (мовами). 19.11.2012 набрав чинності Кримінальний процесуальний кодекс, де в п. 11 Перехідних положень зазначено, що кримінальні справи, які до дня набрання чинності цим Кодексом надійшли до суду від прокурорів з обвинувальним висновком, постановою про застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру, постановою про направлення справи до суду для вирішення питання про звільнення особи від кримінальної відповідальності, розглядаються судами в порядку, який діяв до набрання чинності цим Кодексом. Таким чином, ще декілька років після набрання чинності Кримінальним процесуальним кодексом розгляд справ продовжував здійснюватися українською мовою або мовою, якою говорить більшість місцевого населення в регіоні проведення судового розгляду.

Крім того, Кандидат зазначив, що в період 2010-2014 років, згідно з практикою судів по всій Україні, ухвалення процесуальних документів російською мовою було поширеним явищем у тих регіонах, де це відповідало мовним особливостям місцевого населення.

12. ВРП звільнила дружину Кандидата, _____, з посади судді Сихівського районного суду міста Львова за вчинення істотного дисциплінарного проступку.

Дисциплінарну справу стосовно судді _____ було порушено на підставі дисциплінарних скарг Львівської міської ради від 20 січня, 27 лютого та 21 квітня 2017 року. Скаржник зазначав про істотні порушення норм цивільного процесуального права суддею _____ під час розгляду заяви про визнання виконавчого листа таким, що не підлягає виконанню, які унеможливили реалізацію Львівською міською радою свого процесуального права – виконання судового рішення. У зв'язку з цим скаржник просив притягнути суддю Сихівського районного суду міста Львова _____ до дисциплінарної відповідальності.

Рішенням Третньої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 18 жовтня 2017 року № [3313/Здп/15-17](#), залишеним без змін рішенням Вищої ради правосуддя від 16 січня 2018 року № [63/0/15-18](#), суддю _____ притягнуто до дисциплінарної відповідальності та застосовано до неї дисциплінарне стягнення у виді подання про звільнення її з посади судді.

У своїх поясненнях Кандидат додав, що 02.08.2018 його дружина звернулася до Європейського суду з прав людини. Її заяві надано №38599/18. З листопада 2014 по липень 2025 року справа пройшла стадію комунікації. Тобто ЄСПЛ визнав заяву такою, що потребує розгляду по суті. На теперішній час справа перебуває на стадії ухвалення рішення.

Координаторка Громадської ради доброчесності
(підписано електронним цифровим підписом)

ПРОТОКОЛ
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)

03.06.2026 Громадська рада доброчесності затвердила рішення про скасування висновку і надання Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформації 10-ма голосами з 18 голосів членів Ради. Ільницька Світлана Василівна повідомила про конфлікт інтересів щодо Кандидата та не брала участі у голосуванні.

У голосуванні взяли участь 10 членів:

1. Батурін Олег
2. Борема Анастасія
3. Веретільник Ольга
4. Вольвач Ярослава
5. Зелінський Антон
6. Красненко Марія
7. Кривонос Сергій
8. Михалевич Оксана
9. Нагалка Ярослав
10. Олещенко Юлія

**Координатор Громадської ради доброчесності
(підписано електронним цифровим підписом)**